

Pääsiäisen perinteitä

Meillä kaikilla on erilaisia, mutta myös samanlaisia pääsiäisperinteitä. Rairuoho, virpomisokset, pajunkissat, suklaamunat, höyhenet, mämmi, pasha jne. kertovat omalla tavallaan pääsiäisen ilosanomasta. Kaiken tuon lisäksi muistan omasta lapsuudestani Kiirastorstain messut. Miten vaikuttavaa oli istua kirkonpenkissä ja katsoa, kun messun jälkeen alttari puettiin mustaan ja sen jälkeen veisattiin ilman säestystä virsi 77: ” Käy yrttitarhasta polku”. Se on ollut vaikuttavaa, koska vuosikymmenienkin jälkeen sen muistan.

Vanhan kansan pääsiäinen nähtiin paaston loppumisen, myös talven päättymisen ja kevään saapumisen juhlanä.

Minun talven päättymisen kulminoituu siihen, että olen saanut olla ohjaajana sosionomi-diakoniaharjoittelija Miia Kopolalle 10 viikkoa. Rinta rinnan olemme saaneet kulkea ja opiskella diakoniatyön elämän kirjoja. Automatkoilla olemme pohdiskelleet ja vaihtaneet mielipiteitä päivän kohtaamisista. Itselle on ollut hyvä pysähtyä ja tarkastella omaa työtä. Arjen kiireet vievät välillä mennessään ja huomaa, että päivät ja viikot lipuvat ohitse. Kuinka silmiä avaavaa onkin ollut nähdä työ, jota teet, toisen silmin. Diakoniatyö on laajempaa kuin vain työntekijän tekemänä auttaminen. Diakoniatyössä olemme Jumalan työn välineitä.” Ihminen katsoo ulkokuorta, mutta Herra näkee sydämeen.” 1 Sam.16:7.

Vapaaehtoisten kannustaminen ja tukeminen auttamistyössä ovat myös iso osa diakoniaa. Vapaaehtoiset tekevät auttamistyötä suurella sydämellä, auttaessaan he saavat voimaantumisen tunteita myös itselleen. Pienillä asioilla on isoja merkityksiä, hetken kohtaamiset kaupan parkkipaikalla saa ihmisen tulemaan luo ja kertomaan asioistaan; hyvistä ja huonoista. Kuuntelemalla ja keskustelemalla ihminen voi tulla autetuksi ja kohdatuksi omana itsenään.

”Heikkoinakin hetkinäni rohkaisevat haavasi, niissä vain on elämäni, niissä sielun rauhani. Armossa on lohdutus, murheeseeni huojennus. Kaikki synnit, Jeesus, kannoit, elämän ja toivon annoit.”
VK74:4

Miia Kopola sosionomi-diakoniaharjoittelija

Mervi Karttunen diakonissa

Siikalatvan seurakunta